

Hejčínské OKO

Zpravodaj farnosti sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně

KVĚTEN 2023

Ze křtu Erika při velikonoční vigílii

ÚVODNÍ SLOVO

Milí farníci, květen je měsíc Panny Marie, ale patří k němu také svátek sv. Jana Nepomuckého. Srdečně vás zvu na svatojánskou pobožnost, kterou jsem nazval „podvečerní zastavení“ – u kaple sv. Jana Nepomuckého na Mrštíkově náměstí v neděli 14. května v 17.30 hodin. Vloni jsme při ní poznali, že naši předkové uctívali Jana jako obhájce cti a dobrého jména. Letos necháme zaznít slova a verše básníka Ivana Slavíka (1920–2002). Napsal o Janovi:

Svatý Jan je moje stará láska. Nevím, v kterém okamžiku ke mně prvně promluvil a kdy jsem si ho zamiloval. Ale bylo to dávno a za ten celý čas v skrytu srdce láska trvá...

Nejvíc mě na něm vždy přitahovalo jeho mlčení. Jeho závratná výmluvnost ticha, ticha nad staletími, nad svatostí i hříchem, v nejryzejším protikladu ke každému halasu samozvaných reformátorů a tribunů, obrovského mlčení Boží věčnosti. Ta mě ze všeho nejvíc oslovila.

A ještě několik veršů:

*Svou kněžskou mocí odpustil
a mlčky stojí
s tím, co se tiše vyznává,
i s tím, co vyznávat se bojí.
Sám stojí před Bohem
a tolik staletí a vteřin
skrze Krista
ten tichý orodovník nevděčného lidu
nehýbá se z místa...*

Požehnaný květen vám přeji – s Pannou Marií i se svatým Janem.

P. Gorazd

SVATÝ ERIK, PATRON NOVOKŘTĚNCE

Letos o Velikonocích byl v našem kostele pokřtěn Erik Vogel. Rozhodl se, že při křtu nepřijme nové jméno, ale ponechá si jako křesťanské to jméno, které dostal od rodičů již při narození: Erik. A za svého křestního patrona si tím zvolil svatého Erika. Kdo byl tento světec?

Svatý Erik Jedvardsson byl švédský král, zemřel v roce 1160 a je uctíván jako zemský patron Švédska. Jeho svátek se slaví 18. května.

Nemáme o něm žádné zprávy od jeho současníků. Ale bezpečně jeho jméno nacházíme v jednom kalendáriu světců, které pochází z roku 1198.

V době Erikova života nebylo Švédsko ještě sjednoceno. V jeho říši byl tehdy rozsáhlý pohanský odpor proti přijetí křesťanství, ale Erik ho dokázal překonat. Za Erikovy vlády byla dokončena a biskupem Jindřichem vysvěcena původní katedrála v Uppsale.

Erik zemřel 18. května 1160 nedaleko Uppsaly v boji proti dánskému princovi, který se jmenoval Magnus Henriksson.

Ačkoliv neproběhla žádná Erikova oficiální kanonizace, byl brzy ctěn jako národní světec Švédů. Podporovatelem kultu byl Erikův syn Knut I. Eriksson, který vládl v letech 1167–1197. Tomu se podařilo v 70. letech 12. století sjednotit celé Švédsko pod svou vládou a ukončit období neklidu, které trvalo od roku 1155 (tedy i po dobu vlády jeho otce Erika).

Zdá se, že intenzivnější podpora kultu svatého Erika začala ze strany uppsalského duchovenstva až ve 2. polovině 13. století. V souvislosti s přeložením biskupského sídla ze staré Uppsaly do nové Uppsaly byla vybudována nová katedrála s titulem sv. Erika. Do ní byly 24. ledna 1273 přeneseny jeho tělesné pozůstatky. Jsou uloženy ve zlaté schránce pod hlavním oltářem.

Více podrobností o jeho životě, jejichž historicita ovšem není jistá, uvádí legenda o svatém Erikovi, sepsaná někdy kolem roku 1300. Podle legendy byl Erik zabit, právě když se účastnil bohoslužby. Na místě, kde byl Erik zabit a kde jeho tělo padlo na zem, údajně vytryskl pramen. U severní strany nové katedrály v Uppsale se takový pramen nachází.

Erik je patronem města Uppsaly a také Stockholmu. Město Stockholm má ve znaku hlavu svatého Erika, na níž spočívá královská koruna.

P. Gorazd

POZDRAV Z POLSKA

Nedávno jsme ze zkušeností Pavly Kašparové měli možnost poznat život církve ve Francii. Ted' jsem se pokusil zprostředkovat nám krátké nahlédnutí směrem na sever od České republiky. Poprosil jsem kluky Adriana (chodí do 6. třídy) a Kamila (chodí do 3. třídy) Zogatovy o jejich postřehy z pobytu v Polsku; a maminku Agnieszku, aby to zastřešila. A nyní vám před-

kládám její psaní, do kterého zaznamenala to, čeho si v Polsku všichni tři všimli. Adrian se nechtěl fotit, proto na fotce chybí. Přeji vám hezké čtení!

P. Gorazd

Srdečně vás všechny zdravíme z Polska, kam jsme na konci února odjeli celá rodina na tři měsíce. Umožňuje mi to zaměstnání na univerzitě (jsem tu na vědeckém pobytu) a manželovi práce v IT (pracuje online). Kluci zde navštěvují školu. Na prosbu otce Gorazda jsem sepsala pár postřehů Adriana a Kamila ohledně prožívání víry v Polsku a doplnila je o svoje komentáře:

V Polsku do kostela chodí mnohem více lidí. V kostelích ve městech je zde mnoho mší – u nás šest (jedna dokonce ve 20.30). Mše svaté bývají kratší než v Hejčíně. Během mše zpíváme po jedné až dvou slokách z několika písní, ne jako v Česku jednu píseň souvisle. V tomto regionu (Horní Slezsko) je zvyk, že ti, za které je mše svatá obětována – což může být i k 18. narozeninám, k výročí svatby apod. – a jejich rodina a známí *jdou na oběť* čili mezi bohoslužbou slova a liturgií eucharistickou jdou před oltář, kde do košíku vhodí peníze. Kromě toho se peníze do košíku pak vybírají od ostatních – stejně jako v Česku. Při nedělní mši slouží mnoho ministrantů a mají různá oblečení podle toho, jak dlouho ministrují a jaké mají funkce. Například starší, kteří čtou, mají bílé rochety a černé sukně, mladší mají bílé rochety a barevné sukně – podle barvy liturgického období nebo svátku. V tomto regionu tito ministranti mají navíc límec stejné barvy, jakou má sukně. Kandidáti na ministranty nenosí ještě límec. Na nedělní mši se zde lidé oblékají svátečněji než v Česku. Mnoho lidí má slavnostní oblečení, které nosí především do kostela.

Dvakrát v týdnu mají děti ve škole náboženství a tyto hodiny navštěvují skoro všichni – kdo nechodí, tak proto, že ho rodiče odhlásili. Vidíme ale, že ne všechny děti, které chodí do náboženství, jsou skutečně praktikující. Na náboženství děti mají testy, domácí úkoly a známky jako v ostatních hodinách, ale pravdou je, že se moc nestává, aby někdo dostal jinou známku než „jedničku“ (zde jsou známky obráceně: nejlepší je 5 a *neuspěl* je 1, ale je ještě dodatečná známka: když někdo udělá něco mimořádného, může dostat 6).

V období postu jsou každý rok ve farnosti exercicie pro dospělé farníky. Navíc zvlášť jsou exercicie jen pro děti, proto kluci tři dny v březnu neměli výuku, jen chodili na asi hodinová setkání do kostela (zvlášť starší a zvlášť mladší) a třetí den byla mše svatá. V Polsku kromě pobožnosti křížové cesty, která bývá v kostele v pátky, bývají občas pořádány zvlášť křížové cesty pro děti. Navíc v neděli odpoledne je zvláštní tradiční polská pobožnost „Gorzkie żale“, což bychom možná mohli přeložit jako „hořké zármutky“ – zpěvy pro různá období postu. Po zpěvu pak následuje „pašijové kázání“.

Na Bílou sobotu se v Polsku žehná jídlo (vajíčka, pečivo, šunka, ovoce atd.). Na toto žehnání pokrmů přichází i mnoho lidí, kteří běžně do kostela nechodí. Požehnané pokrmy i s dalším jídlem se pak jí během slavnostní velikonoční nedělní snídaně. V tomto regionu se kromě vajíček typicky podává horká čerstvě dušená šunka. Zatímco na Vánoce si zde lidé rozdělí oplatek, na Velikonoce si přejí s rozdáváním vajíčka. Na Velikonoční pondělí je stejný počet mší svatých jako v neděli a většina lidí přichází do kostela. Kromě toho je zde *śmigus-dyngus* čili tradičně kluci polévají dívky a ženy vodou – ve městech občas jen jemně parfémem. Pomlázku tady neznají.

Přejeme vám vše dobré a těšíme se na vás – snad se uvidíme na farním guláši.

Agnieszka, Adrian a Kamil

P.S. Přestože počet lidí hlásících se k římskokatolické církvi je stále vysoký (přes 90 %) – podle posledních sčítání lidu počet praktikujících výrazně v posledních letech klesá. Podle Centra pro výzkum veřejného mínění ve věkové skupině 18–24 let se mezi lety 1991 a 2021 snížil z 69 % na 23 %. Dramaticky také klesá počet nových kněžských povolání. Obrovský rozdíl existuje i v počtu účastníků pěších poutí anebo průvodů pořádaných na svátek Těla a Krve Páně (pracovní volno). V komunistické době představovaly jedinou příležitost veřejného shromáždění a de facto vyjádření nesouhlasu s vládou; od účasti na nich se komunistické vlády snažily lidi odlákat západními filmy v televizi či volnými vstupenkami do lunaparků a jiných atrakcí. Zkrátka mnohé poukazuje na to, že krize církve v Polsku je mimo jiné následkem současného spojení trůnu a oltáře.

VÝSTAVA O JOSEFU MATOCHOVI

Když jsem se doslechla, že je plánována výstava o otci arcibiskupovi Josefu Karlu Matochovi, věděla jsem, že se tam musím s nejstarším synem vypravit. K tomu, abychom tak učinili co nejdříve, nás však popostrčil otec Gorazd, jenž mě odchytil, aby mě na tuto výstavu upozornil a poprosil, abych pak o ní něco sepsala do Oka.

S osudem otce arcibiskupa jsem se ovšem setkala už v dětství, neboť moje babička často vzpomínala, jak

se věřící z Olomoucka, včetně ní, „zcela náhodou“ procházeli parkem pod arcibiskupským palácem. Chtěli tak vyjádřit podporu svému pastýři, který tam byl uvězněn. Ti šťastnější jej prý zahlédli na pavlači, odkud jim kynul či žehnal, a ti nejodvážnější mu i mávali.

Výstava je sice instalována v malé místnosti Arcibiskupského paláce v Olomouci, ale musím přiznat, že čas, který nám pan průvodce vyměřil, a to bych trochu pořadatelům vytkla, i když, jak jsem pochopila, my jsme tam byli o mnoho déle než ostatní, nám stejně nestačil, abychom si detailně prošli všechny archivní dokumenty. Ale chápu, že běžný návštěvník si zřejmě pečlivě nepročítá zápisy příslušníků StB tak jako my. Kdo nechce číst realie ze života arcibiskupa Matochy, může jen stát a poslouchat hlas Hany Maciuchové, která načetla knihu Jindřicha Charouze *Biskup vyznavač*, a z níž vybrané úryvky představují jednotlivé životní etapy Josefa Karla Matochy. Vystaveny jsou jak osobní věci otce arcibiskupa, dobové fotografie, tak i předměty ze sbírek arcibiskupství, které jsou spojeny s jeho osobou. Zajímavý je i článek z dobového tisku referující o intronizaci J. K. Matochy. Nechybí ani shrnutí nejdůležitějších proticírkevních zásahů po roce 1948, včetně procesů s blízkými spolupracovníky otce arcibiskupa, především s biskupem Stanislavem Zelou. Jak jsem uvedla výše, je možné nahlédnout do kopií záznamů StB o sledování, odposleších, výsleších i vynucených přiznáních osob, vyšetřovaných v souvislosti s internací arcibiskupa Matochy. Ke zhlédnutí je toho tedy hodně, určitě stojí za to se tam vypravit.

Ačkoliv se návštěvník výstavy dozví mnoho o perzekuci církve komunistickým režimem, stejně nakonec člověku zůstanou před očima číslíce 1950–1961, vyjadřující 11 let, po které byl otec arcibiskup nezákonně internován. Odloučen od všech blízkých, pod neustálým dohledem příslušníků StB, zavřen v několika místnostech, bez lékařské péče aj. Osamocení pastýř... A přece se stal vzorem pro nespočet svých současníků i pro nás v dnešní době. Člověk, který byl obdařen darem víry, totiž není nikdy sám. Posiluje jej modlitba, Eucharistie a živý vztah s Kristem. Díky nim ob stojí i v krutých zkouškách, jako arcibiskup Matocha.

Jaroslava a Martin Krejčí

JINÁ VZPOMÍNKA PANA SACHRA

Naše loňská cesta do Plumlova, o které jsme psali i v Hejčínském oku, přivedla později pana Gustava Sachra z Horky k tomu, že mi nabídl vyprávění ještě jiné své vzpomínky. Od té události uplynulo letos v dubnu rovných 70 let.

Všichni my mladší můžeme být zase jednou překvapeni, co všechno prožila nejstarší generace. A dnešní školáci mohou žasnout, že farník dnes vážený a zasloužilý dostal v dětství špatnou známku z chování...

Odstranění sochy prezidenta Masaryka z prostějovského náměstí v roce 1953 vyvolalo veliké pobouření. Město bylo tehdy vzhůru nohama.

Začalo to tím, že před radnici, kde socha stála, přijeli za bílého dne vojáci a chtěli sochu strhnout. Ale nepochodili. Lidé se postavili proti a nenechali si sochu sebrat. Proto podruhé přijeli vojáci v noci a tehdy se jim to podařilo. Ráno Prostějováci vstávali a šli do práce – a socha před radnicí nebyla.

Bydlel jsem tehdy v Brněnské ulici v domě vedle kostela Cyrila a Metoděje (dnes je tam domov důchodců). Tam jsme bydleli asi půl roku po tom, co nás vystrčili z Plumlova ze sirotčince, který vedly jeptišky. (Můj děda, otec generála Sachra, byl shodou okolností v tom kostele kostelníkem. Ráno, když jsem šel do školy, čekával na mne u dveří kostela a strčil mi nějakou sladkost nebo drobné. Vzít si mne k sobě nemohl, byl vdovec, žil sám a už byl starý – byl ročník 1876, bylo mu 76 let.)

V to ráno, když jsme šli z Brněnské do školy v ulici Palackého, slyšeli jsme z nedalekého náměstí hluk. Tak jsme se tam šli podívat a sledovali jsme to pozdvižení. (Asi víte, že radnice v Prostějově je vysoká, velká a není zas tak stará, byla postavena někdy v letech 1910 nebo 1912.) Mně v hlavě utkvěl jeden chlap, který bral kostky z dlažby a házel jimi do oken radnice. Kam dohodil,

tam byla okna rozbitá. Měl jsem dojem, že jediné nezůstalo celé. Úředníci na radnici za okny se stěhovali nahoru, kam už nedohodil. A takových podrobností se před našima očima odehrávalo víc.

Ještě si pamatuji, jak blízko mne jeden důstojník lidem říkal, aby sochu nebránili, že Masaryk nechal střílet do lidí. Ale rozlícení chlapi se obrátili proti němu – a pak už jsem neviděl, jak to s ním bylo dál. Lidé křičeli různá hesla, pamatuji si některá z nich dodneška. Předseda MNV se jmenoval Pobuda, tak lidé volali: „Dejte nám Pobudu, dáme mu na hubu!“ Jiné výkřiky ani nemůžu citovat, byly sprosté.

Později mi někdo vyprávěl, že příslušníci StB vylezli někam na radnici nahoru a fotili náměstí systematicky místo vedle místa, fotky si pak zvětšili a ty, kteří se před radnicí bouřili, předvolali, vyslychali a mnozí z těch, kteří tam byli, byli nějak potrestaní.

Nás tam nachytil školník z naší školy. Říkal nám: „Seberte se a mažte do školy, tady nemáte co dělat!“ Sepsal si nás, kdo jsme tam byli, a ve škole to nahlásil. Museli jsme do ředitelny, tam se to řešilo a dostali jsme zhoršenou známku z mravů – všichni, které nás tam školník viděl. Nevím, jestli to byla dvojka nebo trojka. To vysvědčení bych možná ještě našel...

*Kdo by se chtěl o této události dozvědět víc, může si na internetu najít dva roky staré třináctiminutové video (s pomocí vyhledávače přes: **Reportéři ČT – Prostějovské jaro 1953**).*

P. Gorazd

Z FARNÍ KNIHOVNY

Sledovat lidi kolem sebe je zajímavé. Dokazují nám to oblíbené pořady reality show, lidé neustále vystavení v oknech, lidé sedící a pozorující okolí, lidé probírající životy druhých..., ale také přemýšlení o svém osobním životě, o svých vztazích. Musíme si přiznat, je to pro nás přitažlivé, někdy až nezdravě...

Ale nemusíme se tomu bránit, nabízím k tomu pár dobrých titulů, pro laskavé nahlížení na sebe sama i na druhé a jejich jednání.

Kateřina Lachmanová

Vzen s klíčem uvntř

Karmelitánské nakladatelství, 1996, 124 stran

Leckdy máme svou pravdu a nechceme z ní slevit ani o kousek. Vidíme situaci, člověka, jeho jednání zcela jasn a nemáme důvod názor zmnit, jsme spravedliv. Přesto náš postoj, i kdybychom měli pravdu, nevyřeší „zaseknut“ vztah. Autorka Kateřina Lachmanová, vynikající psycholožka, rozebírá v širším pojetí „neodpuštění“, kter se stává „vězením s klíčem uvntř“, z pohledu křesťana a jak z něho cestu najít ven. Mořn by se zdálo, že to musí být nudn čtení, opak je pravdou: jde o zajmav a moudr čtení.

Temperamenty – Znš sám sebe?

Schnstattsk hnutí, 1994, 98 stran

Oprašuji knihu, ze které jsem načerpala uř sice dávno, ale ráda se k ní vracím, neboř zůstává stále aktuln. (Nejen) mladm lidem může pomoci zorientovat se ve své osobnosti. Může to být velmi zbavn i ve skupině s touto knihou zkoumat, nakolik jsem sangvinik, choleric, melancholik či flegmatik. A kdyř uř mm rysy těchto základních temperamentů, můžu se dočíst, na co si dát pozor, a naopak jakých předností mohu využít. Objevte hlavn pozitiv svého převařujcho temperamentu.

V měsíci květnu věnujeme vtř pozornost Panně Marii. Nabízím vm shrnutí jejího zvlstnho vvolen v tenké knížečce:

P. Metoděj Minařík, O. Carm.

Marinsk dogmata

Karmelitánské nakladatelství, 1991, 44 stran (řada XS č. 90)

V době komunismu byl text sepsán pvodn jako samizdat, po revoluci v roce 1991 byl vydán knžn jako stále platn. Obsahuje pojednání o mariánských dogmatech: Neopskvrnnho počet Panny Marie, jejího panenství, mateřství, nanebevzetí, a dalř kapitoly. Každ tajemství života Panny Marie je nahlíženo nejdříve v Psm svatm, dle skrze úsudky církevních otců od prvních staletí ař po sv. Ambrože či sv. Augustina, jak je uc církev a jak je jeho teologick výklad.

Strun a po staletí promřlen pojednání pro ty, kdo o životě Panny Marie přemřl, pro ty, kdo nechtějí nebo nemj časov prostor čst obshl knihy nebo chtějí rychle vědět, ujasnit si člověku třko pochopiteln.

knihovnice Marie

Při příležitosti svátku
Jana Nepomuckého
přijměte pozvání
na

podvečerní zastavení se

u kaple svatého Jana
(na Mrštíkově náměstí)

v neděli 14. května 2023 v 17:30,

při kterém letos necháme o Janu Nepomuckém promlouvat

myšlenky a verše Ivana Slavíka.

**K nim tradičně připojíme svatojánskou píseň a litanie, něco hudby,
modlitbu za obec a bude možnost prohlédnout si kapli uvnitř.**

Srdečně Vás zvou správce kaple Aleš Vánský,
správce hejčínské katolické farnosti P. Gorazd Cetkovský
a ostatní pořádající!

INFORMACE

Aktuální informace naleznete také na farních webových stránkách www.farnost-olomouc-hejcín.cz.

HEJČÍN:

Pravidelné adorace bývají v pátek po mši svaté do 21 hodin v kostele.

Adorace v pátek 5. května bude tichá do 20 hodin, potom od 20 do 21 hodin bude **večer chval**.

Adorace v pátek 12. května bude tichá do 20 hodin, potom od 20 do 21 hodin bude **se zpěvy z Taizé**.

Modlitby matek bývají ve čtvrtek v 19.30 hodin v kapli Panny Marie. Další informace vám může podat Věra Coufalová, e-mail: coufalova.vera@seznam.cz.

Májové pobožnosti budou v neděli v 17.30 hodin v kostele. V neděli 14. května májová pobožnost nebude, ale v ten den bude v 17.30 hodin **podvečerní zastavení se – pobožnost u kaple sv. Jana Nepomuckého** na Mrštíkově náměstí (viz úvodní slovo zpravodaje). Téma večera: Myšlenky a verše Iva-na Slavíka o sv. Janu Nepomuckém.

Návštěva nemocných se uskuteční ve čtvrtek 4. května. Příště pak ve čtvrtek 1. června.

V sobotu 6. května se koná v katedrále **Arcidiecézní pout' ke cti sv. Jana Sarkandra** s připomínkou **75. výročí biskupského svěcení Josefa Karla Matochy** (konalo se 2. května 1948). Mše svatá začne v 10 hodin. Až do 11. června je v Arcibiskupském

paláci možnost navštívit **výstavu o Josefu Matochovi** (viz článek uvnitř zpravodaje). Naše farnost má k němu vztah i tím, že v době, kdy vyučoval na teologické fakultě, bydlel na Žilinské ulici.

V neděli 14. května oslavíme **Svátek matek**. Na týž den letos připadá **Den modliteb za pronásledované křesťany**. **Sbírka** při bohoslužbách bude odeslána **na podporu pronásledovaných křesťanů**.

Mše svatá více zaměřená na rodiny s dětmi bude v neděli 14. května v 10 hodin.

Setkání ekonomické rady farnosti bude v úterý 16. května.

V pátek 19. května začíná **devítidenní příprava na slavnost Seslání Ducha Svatého (svatodušní novéna)**. Každý večer od 20 do 21 hodin bude v kostele společná adorace. **Vigilii slavnosti Seslání Ducha Svatého** oslavíme v hejčínském kostele v sobotu 27. května mší svatou v 19 hodin.

V neděli 21. května je **Den modliteb za sdělovací prostředky**.

Farní spoření se uskuteční v neděli 21. května. Pán Bůh vám odplat' vaše dary!

Úklid hejčínského kostela bude v úterý 23. května od 16 hodin. Budeme vděčni všem, kdo se přijdou zapojit. Je-li to možné, ozvěte se předem Lídě Vítkové na telefon 777 736 109.

Ve středu 24. května je světový **Den modliteb za církve v Číně**.

V neděli 28. května oslavíme **slavnost Seslání Ducha Svatého**. Tímto dnem končí velikonoční doba. **Sbírka** při bohoslužbách bude věnována **na církevní školy v naší arcidiecézi**.

Mše svatá za všechny dobrodince opravy hejčínských varhan bude sloužena v neděli 28. května v 7 hodin.

Noc kostelů letos připadá na pátek 2. června. Otevřen bude i hejčínský kostel. Kdo byste byli ochotni zapojit se do služby, pomoci s programem či s organizací, přihlaste se u Heleny Mikuškové. Děkujeme!

První svaté přijímání bude v neděli 4. června. Letos se připravuje sedm dětí.

Takzvaný **farní guláš** (zahradní slavnost farnosti) proběhne v neděli 18. června po mši svaté v 10 hodin.

V sobotu 24. června v 10 hodin bude v kostele v Hejčíně **jáhenské svěcení bratra Dominika Smeji**.

Letošní **cyklopout'** se bude konat od pátku 28. července do středy 2. srpna po trase: Olomouc – Městečko Trnávka – Svratka – Kolín – Stará Boleslav – zpět vlakem. Bližší informace a přihlášky: Jiří Hubička, tel. 736 458 520.

Farní příměstský tábor pro děti od 7 do 13 let se bude konat od pondělí 31. července do pátku 4. srpna. Letošním tématem bude starozákonní příběh Josefa Egyptského. Pro přihlášení napište na e-mail: farni.tabor.hejcin@seznam.cz, kam můžete také směřovat své dotazy. Nebo můžete použít papírové přihlášky, které najdete v kostele vzadu na stolečku.

Malou pout' (či výlet) pro rodiny s dětmi i všechny ostatní zájemce plánujeme na sobotu 16. září. Podrobnosti ještě oznámíme, zatím jen povzbuzujeme: zarezervujte si tento termín. Budeme rádi, když se navzájem víc poznáme a strávíme spolu ještě jiný čas než v kostele a kolem něj.

Letošní víkend pro muže **Chlapi sobě** se uskuteční v Dolní Moravici na chatě U Rotterů od pátku 13. října do neděle 15. října. Pojede s námi P. Melichar. Bližší informace budou včas oznámeny. Rezervujte si již nyní tento termín. V případě zájmu kontaktujte Jiřího Hubičku, tel. 736 458 520.

* * *

HORKA NAD MORAVOU:

Májové pobožnosti v kostele v Horce nad Moravou budou v neděli 30. dubna v 15 hodin, potom v pátek 5., 12. a 19. května po mši svaté. Poslední májová pobožnost bude opět v neděli: 28. května v 15 hodin.

Mše svatá více za měřená na rodiny s dětmi bude v neděli 14. května. Další pak bude **při oslavě výročí posvěcení kostela** v neděli 25. června.

Sbírka na opravu krovu proběhne v neděli 21. května. Pán Bůh vám odplať vaše dary!

Klára Svozilová a Jeník Vepřek přijmou **svátost biřmování** – v neděli 28. května v 10 hodin v katedrále sv. Václava v Olomouci. Podpořme je v jejich přípravě svou modlitbou.

Letošní **Noc kostelů** proběhne v pátek 2. června.

* * *

KŘELOV:

V neděli 21. května proběhne v Křelově **dětská bohoslužba** a po ní **farní kafe**.

Zpravodaj římskokatolických farností Olomouc-Hejčín, Horka nad Moravou a Křelov.

Adresa redakce: Římskokatolická farnost, Cyrilometodějské nám. 1, 779 00 Olomouc 9,

tel.: 733 102 175, e-mail: faolomouc-hejcin@ado.cz,

internet: www.farnost-olomouc-hejcin.cz, www.facebook.com/farnosthejcin.

Redakční rada: P. Gorazd Cetkovský, O. Carm., Daniel Dehner, Ondřej Koupil, Jaroslava Krejčí.

Tisk Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2023.

Příští číslo: 28. května 2023, redakční uzávěrka: 17. května 2023.